

iniatuur

Jaargang 21

Feestbijlage

juni 2017

Martinikerk

VERENIGING VRIENDEN MARTINIKERK

1982 – 12 juli – 2017

35 jaar

Vereniging Vrienden Martinikerk

Feestprogramma 12 juli 2017

12.30 uur

Kerk open voor inloop. De stadsbeiaardier speelt

13.00 uur

Welkom

13.10 uur

Film over het ontstaan van de 3D-animatie, het nieuwe raam en de botten van Wessel Gansfort

13.25 uur

Twee liederen GSV

13.35 uur

Lezing Egge Knol over Rudolf Agricola, het stadswapen in de 15de eeuw en Wessel Gansfort

13.50 uur

Twee liederen GSV

14.00 uur

3D-presentatie door NHL Hogeschool Leeuwarden en Geomaat

14.20 uur

Orgel door Eeuwe Zijlstra

14.30 uur

Presentatie en onthulling botten

14.50 uur

Onthulling ramen

Borrel na

Het bestuur van de Vereniging Vrienden Martinikerk bestaat op 12 juli 2017 uit:

Jan Derksen, voorzitter

Herma van Boetzelaer-Wormgoor, secretaris

Gert Zuidema, penningmeester

Jan Visser, Miniatuur

Annelies Noordhof-Hoorn, lid

35 jaar Vereniging Vrienden Martinikerk

Is onze Vereniging nog zinvol? Het antwoord is volmondig: Ja, zeker. En de volgende 35 jaar ook. Waarom? De afgelopen jaren heeft de VWM, mede met andere organisaties, veel gedaan om het licht op en vanuit de Martinikerk te laten schijnen. Onze mooie kerk en toren in het hart van Groningen; het symbool voor Stad en Ommelanden.

Als wij op 12 juli en 8 september ons zevende lustrum viëren, dan kunnen we terug- en vooruitzien op mooie activiteiten. Laten we beginnen. U allen ontvangt dit verhaal in een extra Miniatuur, gericht op ons 35-jarig bestaan. Als wij elkaar treffen op woensdagmiddag 12 juli 2017, dan krijgen alle aanwezigen een bijzonder programma aangeboden. Samen met de Stichting Martini Beiaard Groningen heeft de VWM, in overleg en samenwerking met de NHL Hogeschool en de uitvoerder Geomaat, een 3D-scan van toren en kerk laten maken. Hierdoor kunnen straks bezoekers beter zien hoe mooi de afbeeldingen in de kerk zijn. Ook kunnen toren en gewelven 'beklommen' worden zonder dat men echt naar boven gaat. Plekken waar je anders niet kunt komen, worden zichtbaar gepresenteerd. Een rijke ervaring voor allen die kerk en toren in hun hart meedragen.

Dit is niet alles. In het midden van de vorige eeuw heeft een restauratie van de kerk plaatsgevonden. Jammer genoeg zijn hierbij graven en grafstenen verdwenen en verplaatst. Zo verdwenen de botten van Wessel Gansfort tijdens een nader onderzoek door de Rijksuniversiteit Groningen. Wonderwel zijn deze botten en het onderzoekmateriaal weer onlangs opgedoken. In overleg met de SMG en de provincie, de eigenaar van dit materiaal, is besloten de botten terug te plaatsen in de Martinikerk. Dit zal gebeuren op 12 juli. Dit is nog niet alles. De VWM heeft aan het College van Kerkrentmeesters en de Stichting Martinikerk Groningen een geschenk aangeboden. De plaatsing van drie glas-in-loodramen boven de rouwdeuren aan de zuidkant van de kerk. De glazenier Peter Broekhuizen heeft, onder meer in overleg met Henk Helmantel, de ramen ontworpen en zal deze plaatsen. De ramen zullen worden onthuld door Marijke Bootsma, voorzitter van het College van Kerkrentmeesters. Zij is bij de totstandkoming van de ramen betrokken geweest. De ontwikkeling van deze activiteiten is filmisch vastgelegd en zal worden vertoond.

Het wordt kortom een bijzondere middag in de Martinikerk. Een gebeurtenis waarover nog lang zal worden gesproken.

Een lustrum zonder een orgeluitvoering leek ons niet gewenst. Daarom zal op vrijdag 8 september een uitvoering worden verzorgd door één van onze titulair-organisten. Bijzonder is dat in één van de glas-in-loodramen een zeer vooraanstaande humanist wordt afgebeeld die als adviseur bij de eerste bouwphase van het wereldberoemde hoofdorgel was betrokken. Het hart van het huidige orgel wordt nog steeds aan hem toegeschreven: Rudolf Agricola. Met zijn 3500 pijpen en 53 registers is het orgel van de Martinikerk één van de grootste Noord Europese barokorgels.

Omdat de Martinikerk het hart van Groningen is en de naamgever, Sint Martinus, de beschermheer van onder andere behoeftigen, werken wij samen met andere organisaties aan diverse activiteiten die met Sint Maarten te maken hebben.

De accenten van de VWM veranderen door de tijd heen. Zie hoe de VWM is begonnen in het interview met de eerste voorzitter, Pieter Bootsma.

Namens ons bestuur zie ik u graag op ons feest,
Jan Derksen, voorzitter

Interview met Pieter Bootsma, de eerste voorzitter van de VVM

Jan Visser

Bij de herdenking van het 35 jarig bestaan van onze Vereniging Vrienden Martinikerk is het niet ongebruikelijk om stil te staan bij het begin: Waarom werd de Vereniging opgericht, en wie waren daarbij betrokken?

Wie kunnen we dat beter vragen dan de eerste voorzitter van de VVM, drs. Pieter Bootsma? Van oorsprong geograaf, 76 jaar, maar nog altijd heel actief op allerlei gebied in kerk, stad en provincie.

Hij vertelt: "Na de oorlog waren er grote problemen met de drie oude binnenstadskerken, de Martinikerk, de A-kerk en de Nieuwe Kerk: de kerkgebouwen bleken bouwvallig. De Nieuwe Kerk is zelfs enkele jaren buiten gebruik geweest omdat men voor instorten vreesde. In de jaren zestig van de vorige eeuw moesten ook de Martinikerk en de A-kerk vanwege hun slechte staat worden gesloten. Restauratie van alle drie was dringend nodig. Voor de restauratie van monumentale kerken kwam een subsidieregeling tot stand, waarbij de overheden (rijk, provincie en gemeente) samen 90% van de kosten subsidieerden. Maar ook de overschietende 10% ging de draagkracht van de kerkvoogdij verre te boven. De kerkvoogdij moest tevens rekenen met de restauratie van de drie monumentale orgels in de drie kerken. En bovendien vroeg de uitbreiding van de stad en de trek van de bevolking naar de nieuwe wijken om investering in nieuwe kerkgebouwen. Wat de Martinikerk betreft is toen een groot beroep gedaan op de stad. De architect van de kerkvoogdij, P.L. de Vrieze, die leiding gaf aan de restauraties, heeft zich zeer ingespannen met acties onder de burgerij. Toen de restauratie van de A-kerk aan de orde kwam heeft Prof. 's Jacob, de voorzitter van het college van kerkvoogden, Monumentenzorg tot de toezegging weten te bewegen dat de restauratie van de A-kerk voor 99% door de overheden zou worden bekostigd. Hij dacht nog wel kans te zien zelf de ontbrekende 1% bij elkaar te krijgen. Overigens heeft de toenmalige Groningse wethouder Max van den Berg, die later CdK van Groningen is geworden, altijd geweigerd het gemeentelijk aandeel in de subsidieverhoging te betalen. In armoede heeft het rijk toen maar de verhoging van het gemeentelijk aandeel betaald. Wat de restauratie van de Martinikerk betreft, deze is uitgevoerd tussen 1962 en 1975. In 1984 kwam de restauratie klaar van het grote historische orgel.

Restaureren is één ding, maar exploiteren en onderhouden is twee. Daarvoor is de Stichting Schip Martinikerk opgericht (later is de naam gewijzigd in Stichting Martinikerk Groningen) . Men verwachtte dat de Stichting makkelijker toegang zou krijgen tot subsidies van overheden en van niet- kerkelijke fondsen voor de bekostiging van de exploitatie en met name het onderhoud.

Daarnaast is in 1982 de Vereniging Vrienden van de Martinikerk opgericht met een beperkte doelstelling, n.l. om de Martinikerk onder de aandacht te brengen van de "Stad.ers" en een beroep te doen op hun donatie voor het kerkgebouw. Doel was om de donaties van de Vrienden zoveel mogelijk af te dragen aan de Stichting. Al voor de Vereniging werd opgericht werden er onder de bezoekers van de kerk Vrienden geworven. Koster Zijlstra, die voor de duvel niet bang was, wist velen tot het lidmaatschap te bewegen. Het eerste dagelijks bestuur bestond naast mij uit penningmeester Theo Niemeijer (uit de tabaksfabrikantenfamilie) en J.J.van Doesburg, secretaris. Eén van de andere bestuursleden was oud-wethouder P.G. van Delden.

We deden aan ledenwerving door op zogenaamde schrijfavonden mensen aan te schrijven met het

verzoek om lid van de Vrienden te worden. We kwamen aan adressen doordat ledenbestanden aan ons ter beschikking werden gesteld van clubs als de stichting Oude Groninger Kerken en de reunistenorganisatie van Vindicat. Al spoedig hadden we 800 leden. Ons streefdoel was 1000 leden, maar dat hebben we nooit gehaald. Ook mijn opvolger, Peter Schreuder, stelde zich dit doel, maar ook zijn bestuur heeft het niet voor elkaar gekregen.

Uit de inkomsten van de Vereniging konden we ieder jaar ca. f 15.000 bijdragen voor het openhouden van de Martinikerk. We hebben in 1989 subsidie weten te verwerven voor de restauratie van het epitaaf van Wessel Gansfort in de westelijke muur van de Martinikerk. Het was het 500e sterfjaar van Wessel. Hij overleed in het Olde Convent waarin in 1599 het Burger of Roode Weeshuis werd gevestigd. De voorgdij van het weeshuis heeft ons dan ook die subsidie gegeven. Per slot was het graf met de desbetreffende epitaaf oorspronkelijk ook in het weeshuis. In de 19e eeuw toen de oude kapel van het huis werd verbouwd is het graf naar de Martinikerk gebracht. We waren er trots op dat het epitaaf er weer goed kwam uit te zien, dankzij de restauratie door Helmer Hut. Per slot was de kerk met de restauratie nogal kaal ingericht na de sloop van het neogotische preekkerk-ameublement. Er kon best wel wat bij in de kerk! We hadden burgemeester Staatsen bereid gevonden het epitaaf in zijn nieuwe verschijning te onthullen.

We vonden niet dat de Vereniging was opgericht om allerlei activiteiten voor de Vrienden te organiseren. Daar waren de contributies niet voor, dachten we toen. Wel organiseerden we elk jaar op de jaarvergadering van de Vereniging een lezing

over een met de kerk verband houdend onderwerp. In ons Bulletin van het volgende jaar namen we dan een verslag van de lezing op. Toch hebben we het initiatief genomen tot een bijzondere activiteit, die tot de tradities van de Martinikerk is gaan behoren: een orgelconcert voor de burgerij op Sint Maarten. Johan Beeftink die we voor het concert hadden gevraagd speelde de eerste jaren voor een kleine schare. Maar ineens stroomde het volk toe. En nu zijn er op de 11e november nog meer activiteiten in de kerk!.

Zo is de start geweest. Ik ben voorzitter geweest tot 1994/1995 en kijk dankbaar terug op wat er van ons geesteskind is geworden!"

Epitaaf van Wessel Gansfort
(foto: Omke Oudeman)

e Vrienden: Vijanden van de Parkeergarage?

Ite Wierenga (secretaris 2000-2012)

In de vorige eeuw – dat klinkt wat dramatischer dan in 1997 – bracht de gemeente Groningen een fraaie brochure uit getiteld “Ontwikkelingsvisie Grote Markt, een stedenbouwkundig plan in wording”. Op bladzijde vijf stond het plaatje waar het de volgende vier jaar om handelde, namelijk een parkeergarage onder ‘de ster’, dus onder de Grote Markt, met een toegangsroute onder Martinikerkhof en Sint Jansstraat. De gemeente richtte ook nog een expositie over de plannen in, als eerste stap om de burgers bij de plannen van bouwmeester Jo Coenen te betrekken.

Met die betrokkenheid heeft de gemeente het in het verloop van het proces terdege te stellen gehad.

Als de mooie plaatjes in de publiciteit komen, de plaatjes waarmee architecten en projectontwikkelaars de voorstellingen ruimtelijk vaak iets grootser tekenen, komen allerlei bewegingen op gang. Tegenstellingen waren soms zeer uitgesproken. De Groningse City Club en de Kamer van Koophandel juichten de plannen van het college toe. Dat college werd gesteund door PvdA, CDA, VVD en D66. Tegenstanders leken aanvankelijk minder machtig: contra-geluiden kwamen uit kleinere clubs zoals Groen Links, de Socialistische Partij, de fietsersbond, milieudefensie en meer van zulke activistische groeperingen. Daarnaast waren er de meer bedaalde verenigingen als de Bond Heemschut en de Vrienden van de Stad.

Wat was de rol en wat de positie van de Vrienden van de Martinikerk? Wel, in juni 1998 besloot het bestuur van de VWM de inspraakrondes die de gemeente Groningen belegt te bezoeken, en het bestuur van de SMG scherp te houden. Vermeld moet worden dat de verhouding tussen SMG en VWM in die dagen stroef was, vooral ten gevolge van een zeker dedain of in ieder geval zekere onachtzaamheid van de SMG. Peter Schreuder en Rienk Bijma, voorzitter en secretaris van de VWM tot maart 2000, mengden zich in de publieke discussie door ingezonden stukken in de Gezinsbode en het Nieuwsblad van het Noorden, de SMG onderhandelde in stilte met de gemeente.

Een grote speler in het drie jaar durende proces was de GGGM, Geen Gat in de Grote Markt, een samenwerkingsclub van kleinere politieke, meest linkse partijen, plus Milieudefensie en de fietsersbond. Bijma en ik hebben vergaderingen van die club bijgewoond. Die zittingen daar in de Folkingedwardsstraat gaven een zeker samenzweringsgevoel, heel aardig. Een morsig pand, het gevoel tegen de autoriteiten te knokken, het totale ontbreken van pakken en gebruik van achternamen, dat alles riekte naar revolutie!

Toen ik als secretaris aantrad in 2000 woedde de strijd nog in alle hevigheid. De VWM had het gevoel dat de SMG te meegaand optrad, en met de gemeente te veel meedacht. De toenmalige voorzitter van de SMG, Lubach – die ook hoogleraar bouwrecht was – heeft achteraf bekeken wellicht toch slim geopereerd, door steeds bij de gemeente op risico’s te blijven wijzen. Het ingenieursbureau Geodelft werd ingeschakeld om de mogelijke gevolgen van een tunnel onder de St Jansstraat en het Martinikerkhof te berekenen. Zulke risico’s zijn eigenlijk nauwelijks te voorspellen, en daarom gebruikte het rapport van deze Delftse ingenieurs termen als “zakkingen van de belendingen kunnen zeer beperkt blijven”, of “veranderingen van de grondwaterstand kunnen nu niet gekwantificeerd worden”. Gemeente en SMG lieten nog een second opinion uitbrengen door een ander bureau, dat Geodelft in grote trekken bevestigde, maar ook stelde dat ‘vervormingen’ aan gebouwen toelaatbaar zijn, en licht architectonische schade aan gewelven niet uitsluit.

Seth Boonstra, ook een onzer bestuursleden, en ik bezochten inspraakrondes, informatieve bijeenkomsten van Platform GRAS, en ik was aanwezig bij raadsvergaderingen en nam deel aan een actieclub bestaande uit de Bond Heemschut, de Vrienden van de Stad en een aantal particuliere actievoerders onder leiding van de heer J. W. Idema, die eens wel de ‘opperkerkvoogd’ van de Nederlandse Hervormde kerk heette.

Alle actie van deze clubjes, vaak getrokken door bovengenoemde GGGM, resulteerde in de aanbidding van 8000 handtekeningen onder de aanvraag van een referendum over de plannen voor de controversiële parkeerkelder. De gemeente stelde vervolgens dat de parkeerkelder alléén niet voorwerp van het referendum kan zijn, maar dat dan het gehele plan voor de Nieuwe Noordzijde (van de Grote Markt) inzet wordt van de volksraadpleging. De datum voor het referendum werd 21 februari 2001 en de voorwaarden waren niet

eenvoudig: er moeten meer tegenstanders dan voorstanders van het plan zijn, en zij moeten minimaal 30% vormen van het totaal aantal stemgerechtigden, en dat zijn dan 43.500 stemmen!

Koortsachtige activiteit brak los. Er verschenen karretjes met folders in het straatbeeld en posters op muren en schuttingen, op straathoeken konden handtekeningen gezet worden, en de heer Van Deemter - lid van de VVM - reed zestien uur achtereen van Middelburg naar Groningen om aandacht te vragen voor wat hij een rampzalig plan noemt voor de binnenstad van Groningen en de Martinikerk. De VVM schonk en verkocht kaarten al eerder getekend door Nico Visscher ook lid van de VVM, die op verzoek van Peter Schreuder op speelse wijze de rampzalige gevolgen van Coenens kelder in beeld bracht. De gemeente Groningen, bij monde van wethouder Smink, deed nog een dapper aanbod, namelijk alle schade aan de kerk ten gevolge van de tunnelaanleg te vergoeden. Maar het bestuur van de VVM stuurde zijn leden een brief waarin de risico's voor de kerk nog eens worden geschilderd, en merkte op dat sommige soorten schade uiteraard niet te vergoeden zijn.

Op 21 februari 2001 was ik op het gemeentehuis toen de uitslag bekend gemaakt werd: de opkomst is hoog geweest, namelijk 56,5% en het aantal tegenstemmers (81%) formidabel: 66.394! Het plan is overtuigend verworpen. In de daaropvolgende week schenkt de heer J. W. Idema alle vertegenwoordigers van Heemschut, Vrienden van de Stad en Vrienden Martinikerk een chique fles port. In de VVM-bestuursvergadering van 19 maart is er een bescheiden traktatie.

Maar gemeentebesturen zijn ambitieus en ijverig: daar kwam het Forum al weer aan! Daarover kan bij het volgende jubileum het dan zittende bestuur een boekje open doen.

Gefeliciteerd, jarige VVM.

Een van de karikaturen, die door Nico Visscher over dit onderwerp werd gemaakt.

este Vrienden van de Martinikerk

Graag voldoe ik aan het verzoek van Jan Visser een bijdrage te leveren aan het jubileumnummer van Miniatuur.

Allereerst wil ik namens de Stichting Vrienden van de Domkerk u hartelijk feliciteren met het 35-jarig bestaan van de Vereniging Vrienden Martinikerk.

Uw vereniging is daarmee aanzienlijk ouder dan onze stichting. Die bestaat sinds 27 december 1988. Maar tegen de achtergrond van de indrukwekkende geschiedenis van ons beider kerkgebouwen zijn de VVM en de Stichting Vrienden van de Domkerk nog zeer jong.

Onze stichting werd opgericht na afloop van de laatste grote restauratie in de tachtiger jaren van de vorige eeuw. De Domkerk, eveneens gewijd aan Martinus van Tours, was de laatste van de vijf Utrechtse binnenstadskerken die gerestaureerd werd.

De toenmalige kerkenraad besloot een poging te wagen om de kerk na de heringebruikneming dagelijks open te stellen voor bezoekers en de Stichting Vrienden van de Domkerk werd opgericht om – zoals statutair is vastgelegd – ‘de dagelijkse openstelling van de Domkerk financieel mede mogelijk te maken’.

Na bijna 30 jaar lukt het nog steeds de kerk open te stellen voor een nog altijd groeiend aantal bezoekers (in 2016 ruim 387.000!), die geen entree behoeven te betalen. Dat is alleen maar mogelijk met de inzet van ongeveer 180 vrijwilligers.

De Stichting Vrienden van de Domkerk draagt ieder jaar een substantieel bedrag bij in de kosten van verlichting, verwarming en klein onderhoud. Ook stelt de stichting jaarlijks een bedrag beschikbaar om de kosten te betalen van de wisselende tentoonstellingen in de Domkerk.

Vaste activiteit van de Stichting is het organiseren van de jaarlijkse Domkerklezing over uiteenlopende onderwerpen, altijd gerelateerd aan de Domkerk.

In 2016 – het in Utrecht groots gevierde Sint Maartensjaar – was dat uiteraard Sint Maarten.

Het was immers 1700 jaar geleden, dat de ‘Utrechtse heilige’ geboren werd.

Samen met dr. Els Rose, Sint Maartenkenner bij uitstek, gingen de aanwezigen op zoek naar het geheim van de aantrekkingskracht van Martinus. Wie en wat hebben bijgedragen aan zijn enorme populariteit, die de eeuwen omspannt.

De Stichting leverde ook een financiële bijdrage aan de totstandkoming van de speciaal voor dit jaar geschreven opera ‘Martine en Martinus’, die drie keer in een stampvolle Dom werd opgevoerd.

Rondom 11 november staat er in de kerk vrijwel altijd een tentoonstelling gewijd aan Sint Maarten.

Belangrijk voor een kerk, die haar bezoekers gastvrij wil ontvangen, is goed informatiemateriaal.

Mede door financiële bijdragen van de Stichting is het mogelijk flyers in vele talen gratis ter beschikking te stellen aan de vele bezoekers.

Ik zou nog lang door kunnen gaan met het noemen van de vele activiteiten van de stichting, zoals het financieren van boeken en boekjes over de Domkerk, de bronzen deuren en de orgels.

Maar dat is niet de bedoeling van dit stukje.

Het is helaas ook niet allemaal rozengeur en maneschijn in Utrecht. Het aantal donateurs van de Stichting neemt gestaag af, het bestand vergrijsst, het valt niet mee om vooral jonge mensen zover te krijgen, dat ze de stichting financieel willen steunen, het verkrijgen van bijdragen van financiële fondsen wordt er niet gemakkelijker op, met het groot onderhoud van de Domkerk zijn in de loop van de komende jaren vele honderdduizenden euro's gemoeid.

Kortom: werk genoeg aan de winkel voor de Stichting Vrienden van de Domkerk.

Ongetwijfeld ook voor de Vereniging Vrienden van de Martinikerk.

Daarom niet gesomberd, maar met enthousiasme verder met het werk.

Namens de Stichting Vrienden van de Domkerk, de moederkerk van alle Sint Maartenskerken in Nederland, feliciteer ik jullie nogmaals van harte met jullie 35-jarig jubileum. Heel veel plezier bij het werk voor de Groningse Martinikerk.

In 2012, ter gelegenheid van het 30-jarig bestaan van de VVM, gaven jullie een boekje uit met de titel ‘Fervactende een frolike operstandinge’. Dat gaat over begraven in en rond de Martinikerk in de loop der eeuwen. Ik spreek de hoop uit, dat de VVM nog lang niet aan begraven toe is, maar nog jaren zal kunnen bijdragen aan het in stand houden van de Martini.

En voor 12 juli: een ‘frolike’ jubileumviering!

Koos Stekelenburg, secretaris Stichting Vrienden van de Domkerk.

Martinikerk Doesburg groet de Martinikerk Groningen!

De Martinikerk te Doesburg feliciteert met veel genoegen de Vereniging van Vrienden Martinikerk (VVM) te Groningen met haar 35 jarig jubileum. We wensen de VVM graag een goede toekomst toe voor de instandhouding en promotie van de Groningse Martinikerk.

Ook de Hanzestad Doesburg heeft een Martinikerk. Het is een laatgotische basiliek, daterend uit 1532, met een hoog middenschip en twee zijbeuken. Op dezelfde plaats stond al een oudere (romaanse) kerk uit 1235, die in 1483 door brand is verwoest en daarna door de grotere huidige kerk vervangen. De eerste kerk was reeds gewijd aan de Heilige Martinus, en die naamgeving is ook bij de inwijding van de huidige kerk in 1532 voortgezet. De kerk is toen overigens ook van een veel hogere toren voorzien; met een hoogte van 94 meter komt hij dicht in de buurt van de Groningse Martinitoren, die maar 2 meter hoger is.

De kerk en de toren hebben in de loop der eeuwen diverse malen schade opgelopen door blikseminslag, brand, storm of oorlog. De laatste keer was dat het geval in 1945, toen de Duitsers op 15 april, één dag vóór de bevrijding, de toren tot ontploffing hebben gebracht. De toren is geheel ingestort en een deel van de kerk veranderde in een ruïne. Het heeft tot 1972 geduurd voordat de toren en de kerk weer waren hersteld en het geheel door Prinses Beatrix kon worden heropend.

Het oude Hemony-carillon (daterend uit 1655) is gelukkig ook weer bruikbaar; deels met oude klokken die de instorting van de toren hadden overleefd, deels met nieuwe klokken.

De Martinikerk heeft drie orgels: het grote monumentale (electro pneumatische) Walcker-orgel, daterend uit 1916, met 5500 pijpen, een Flentop koororgel (uit 1953) en een Freytag kabinetorgel (uit 1805).

Terwijl de Martini-toren eigendom is van de Gemeente Doesburg, is het kerkgebouw eigendom van de Protestantse Gemeente Angerlo-Doesburg. Het gebouw wordt in eerste instantie gebruikt voor de kerkelijke erediensten en daarmee samenhangende activiteiten, maar wordt daarnaast ook voor vele andere doeleinden gebruikt, zoals orgelconcerten, koorconcerten, evenementen, lezingen en andere grote manifestaties. Een bijzondere activiteit is de Maartensmaaltijd, die jaarlijks in de kerk wordt gehouden tijdens de Hanze-feesten in juli, en de viering van Sint Maarten op 11 november, samen met de kinderen van Doesburg.

Om de kerk meer multifunctioneel te maken heeft in 2014/2015 een ingrijpend herinrichtingsproces plaatsgevonden wat geleid heeft tot sterk verbeterde voorzieningen (keuken, toiletgroepen, twee vergaderzaaltjes, een receptie/winkeltje, restaurantfaciliteiten). Als sluitstuk van de herinrichting zal medio dit jaar een museale afdeling in de kerk worden geopend. Er wordt een actief beleid gevoerd om de verhuur van de kerk voor al die andere doeleinden gestalte te geven. De laatste ontwikkeling daarbij is dat de stichting, die tot nu toe namens de College van Kerkrentmeesters van de Martinikerk het onderhoud van de kerk verzorgt, sinds begin 2017 ook belast is met de exploitatie van de kerk. Het is de Stichting tot Behoud & Exploitatie Martinikerk Doesburg, die dus nu de instandhouding van het kerkgebouw én de exploitatie van de kerk regelt en uitvoert. Dit alles namens de eigenaar, de Protestantse Gemeente Angerlo-Doesburg.

We zijn vol goede moed om deze missie te doen slagen!

Jan de Groot, secretaris College van Kerkrentmeesters Protestantse Gemeente Angerlo-Doesburg

Job van Melle, voorzitter Stichting Behoud & Exploitatie Martinikerk Doesburg

8 september 2017

Aanvang 20.00 uur

Erwin Wiersinga

Entree: gratis

1. Ouverture in c

J.W. Lustig (1706-1796)

2. Schmücke dich. O liebe Seele

Hilf, Herr Jesu lass gelingen

G.A. Homilius (1714-1785)

3. Thema mit Variationen (für Orgel mit 3 Klavieren)

J. Schneider (1702-1788)

4. Sonate V (3 delen)

F. Mendelssohn Bartholdy (1809-1847)

5. Canon in a

R. Schumann (1810-1856)

6. Concerto in a op.3 no 10 Allegro-largo-allegro

A. Vivaldi/J.S Bach (1678-1741) orgelbewerking G. Bovet

7. Herr Jesu Christ dich zu uns wend (BWV 609)

J. S. Bach (1685-1750)

8. Prealudium en Fuga in G (BWV 541)

J.S. Bach

